

hu

Javaslatok 2016-ra

Az irgalmasság bátorsága

2015 nyarán a napjainkban oly sürgető új szolidaritás útjait kerestük Taizében. A világszerte megjelenő új bajok és emberi szenvedések – népvándorlás, környezeti katasztrófák, társadalmi egyenlőtlenségek – egyszerre szólítják meg a különböző vallások hívőit és a nem hívőket.

A fegyveres erőszak embertelen ideológiákra hivatkozva szörnyű pusztítást végez. Megőrizve tisztánlátásunkat, ellenállunk a bizonytalanság keltette félelem kísértésének és folytatjuk „a bizalom zárandoklatát”. Azoknak, akik várják és segítik a szolidaritás világméretű kibontakozását, most még nagyobb szükségük van egymás támogatására.

Amikor a vihar elszabadul, a sziklára épült ház állva marad (Máté 7,24-25). Életünket Krisztus szavaira szeretnénk építeni: a mi szikláinkat azok az evangéliumi valóságok fogják alkotni, melyek mindenki számára hozzáférhetőek – **öröm, egyszerűség, irgalmasság**. Roger testvér taizéi közösségünk középpontjába helyezte ezeket az értékeket, így válhatott lehetővé, hogy a legnehezebb pillanatokban is előbbre jussunk. Annyira azonosult velük, hogy napról napra ezekből merített.

Az előttünk álló három évben ez a három fogalom kíséri majd vándorlásunkat. 2016-ban az irgalmassággal kezdünk, annak szellemében, ahogy Ferenc pápa hirdette meg az irgalmasság évét.

Az Evangélium arra hív fel minket, hogy Isten együttérzésének tanúságtévői legyünk. Az alábbi öt javaslattal szeretnénk az irgalmasság bátorságát felébreszteni a szívünkben.

f. Alois

Bízzuk magunkat Istenre, aki maga az irgalmasság

„Te azonban a megbocsátó, kegyes, könyörületes, türelmes és nagy irgalmasságú Isten, nem hagytad el őket.” (Nehemiás 9,17)

„Legyetek tehát irgalmasok, mint a ti Atyátok irgalmas.” (Lukács 6,36)

A Biblia szerint Isten irgalom, azaz maga az együttérzés és jóság. Jézus az apáról és két fiáról szóló példabeszédében (Lukács 15) azt szeretné megvilágítani, hogy Isten szeretetét nem a jócselekedeteink váltják ki belőle, hanem azt feltétel nélkül kínálja fel számunkra. Az Atya szereti a hozzá egész életében hűséges fiát. És a másik fia felé, aki elhagyta őt, már akkor kitarja karját, amikor az még távol van tőle.

Isten az emberiséget saját képére teremtette. „Akkor válsz azzá, akit Isten saját hasonlatosságára teremtett, ha jó vagy. Könyörületes és jó szándékú szívet teremts magadban, hogy magadra ölthesd Krisztust ” (Nagy Szent Vazul, IV. század).

Isten szeretete nem egyes pillanatokra szól, hanem örök. Együttérzésünk ezt tükrözheti mások felé. Keresztényként a többi vallás megannyi hívőjével vállvetve azon a közös célon fáradozunk, hogy az irgalmasságot és jóságot helyezzük életünk középpontjába.

- Fogadjuk be Isten szeretetét! Isten soha nem zárja be előttünk a szívét, hűséges jósága megtart minket akkor is, amikor hibáink miatt megbotlunk. Ha eltávolodtunk tőle, ne féljünk visszatérni hozzá, újból bízni benne, mert ő mindig találkozásunkra siet.
- Ne úgy tekintsünk az imádságra, mint valami fáradságos keresésre, hanem fogadjuk be úgy, mint a megpihenés, fellélegzés idejét, amikor a Szentlélek betölt minket Isten szeretetével, és alkalmassá tesz arra, hogy az irgalmasság útját járjuk.

Megbocsátani mindig és örökké

„Öltsétek tehát magatokra, mint Isten szent és kedves választottjai, az irgalom érzületét, a jóságot, az alázatosságot, a szelídséget és a béketűrést! Viseljétek el egymást, és bocsásatok meg egymásnak, ha valakinek panasza van a másik ellen!” (Kolosszei levél 3,12-13)

„Akkor Péter odament hozzá és azt mondta neki: Uram! Hányszor vétkezhet ellenem a testvérem, hányszor kell megbocsátanom neki? Talán hétszer? Jézus azt felelte neki: »Nem azt mondom, hogy hétszer, hanem hogy hetvenszer hétszer.«” (Máté 18, 21-22)

Isten soha nem mulasztja el a megbocsátást. Jézus egész életében, még a kereszten is megbocsátott, tartózkodott attól, hogy bárkit is vádoljon.

Ha Isten megbocsát, nekünk is meg kell bocsátanunk másoknak: a megbocsátás az egyik legfelszabadítóbb öröm tapasztalatát tartogatja számunkra.

Az Egyháznak, amely a Krisztust szeretők közössége, az a hivatása, hogy vesse alá magát az irgalmasság átalakító erejének. „Amikor az Egyház meghallgat, gyógyít, kiengesztel, akkor küldetése lényegét valósítja meg: a szeretet, az együttérzés, a vigasztalás közösségévé, a feltámadt Krisztus áttetsző tükrévé válik. Ekkor már nem távolságtartó, védekező, hanem felszabadul a szigorúság kényszere alól, hogy immár a hit alázatos bizalmát sugározza úgy, hogy megérinti vele az emberi szíveket” (Roger testvér).

Isten megbocsátásának üzenetét nem lehet eltorzítva a rossz vagy az igazságtalanságok jóváhagyásaként értelmezni. Ellenkezőleg: szabadabbá tesz minket arra, hogy megkülönböztessük saját hibáinkat éppúgy, mint a környezetünkben, illetve a világban létezőket. Nekünk kell orvosolni, amit csak lehetséges.

- Próbáljunk megbocsátani... hetvenszer hétszer. Ha túl nagy az okozott seb, haladjunk lépésenként. Mielőtt felébredne a megbocsátás vágya, gyakran sokáig szinte megsemmisülten szunnyad az elszenvedett rossz lidércének súlya alatt.
- Mutassuk meg, hogy az Egyház az irgalmasság közössége: legyünk megkülönböztetés nélkül befogadóak a körülöttünk élőkkel, úgy, hogy gyakoroljuk a vendégszeretetet, tartózkodunk mások végleges megítélésétől, védelmezzük az elnyomottakat, s a szívünk kapuit nagylelkűen szélesre tárjuk...

Ismerjünk meg egy nehéz emberi helyzetet – köteleződjünk el egyedül vagy másokkal összefogva

„Ha lelkedet adod az éhezőért, és a meggyötört lelket jóllakatod, akkor felragyog a sötétségben világosságod, és homályod olyan lesz, mint a déli verőfény” (Izajás 58,10).

„Aki birtokolja a világ javait, és szűkölködni látja testvérét, de a szívét elzárja előle, hogyan marad meg abban Isten szeretete?” (1János 3,17)

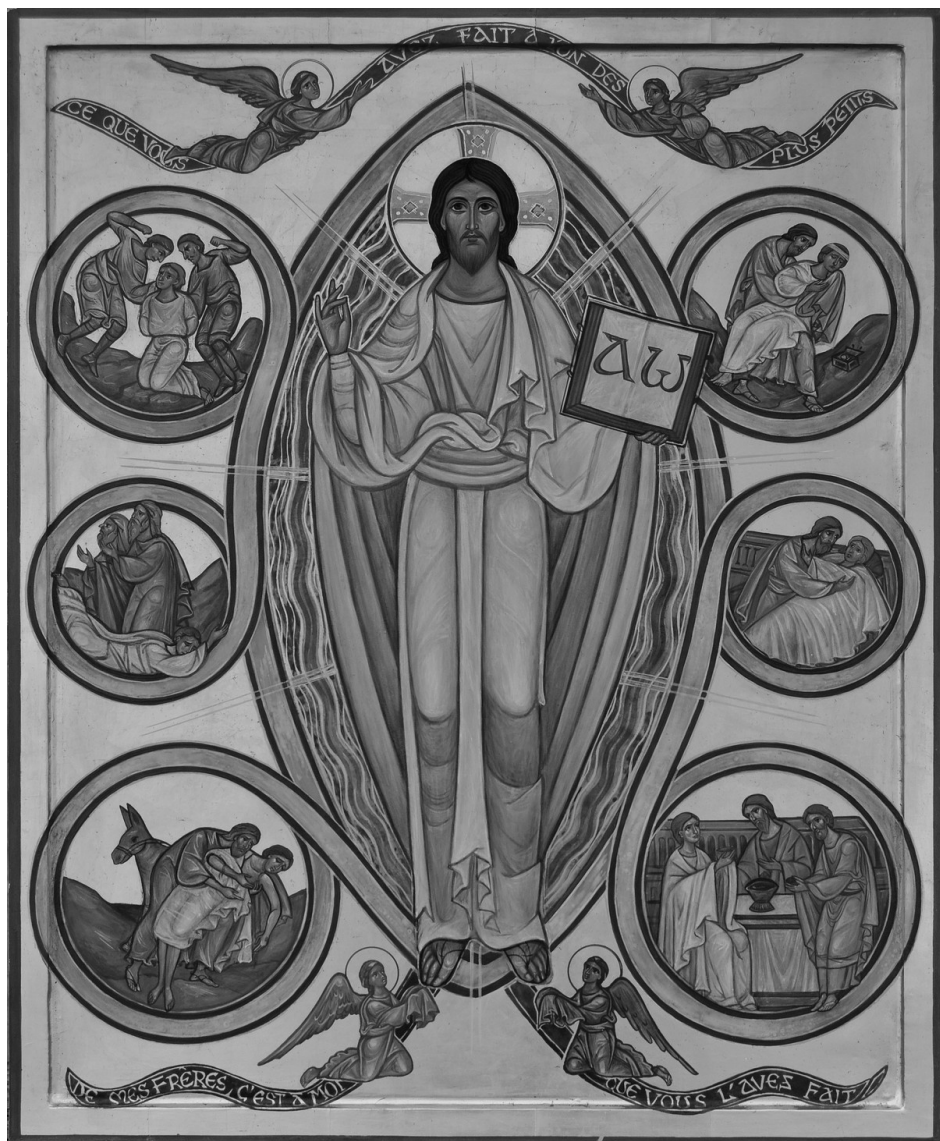
Az irgalmasság ikonjáról szeretettel tekint ránk Krisztus, és az Irgalmas szamaritánus történetét meséli el (Lukács 10): egy embert félholtan az út szélén hagytak. Egy pap és egy levita járt arra, de tovább mentek. Egy idegennek is arra vitt az útja Szamáriából. Ő odalépett a sebesülthöz, ellátta, és egy fogadóba vitte.

Az irgalmasság megnyitja szívünket a másik ember gyötrelme, ki nem mondott szenvedése előtt, a fizikai nélkülözés és minden más szegénység előtt: ilyen lehet egy szükségét szenvedő gyerek, egy nehézségekkel küszködő család, egy hajléktalan, az élet értelmét nem találó fiatal, egy magányos idős ember, egy számkivetett... de idetartoznak azok is, akiknek nincs esélyük a továbbtanulásra, nem férnek hozzá a művészetekhez, a kultúrához.

A nélkülözőben Krisztus várja együttérzésünket, és ezt mondja nekünk: „Éheztem, és ennem adtatok” (Máté 25). „Az együttérző Krisztus magára veszi minden ember szenvedését. Jósága odáig terjed, hogy titokzatos módon osztozik minden szenvedő fájdalmában a világ végezetéig” (Hitvalló Szent Maximos, VII. század).

Amikor minket sebez meg egy próbatétel, Krisztus gondot visel ránk. Gyengéd tekintetével találkozhatunk egy figyelmes szempárban, lehet ez akár egy peremre szorult emberé is, a példabeszédben szereplő idegené.

- Merjünk közel menni egyedül vagy másokkal egy nehéz emberi helyzethez a környezetünkben, az útszélén. Az irgalmasság nem szenvelgő, hanem igényes, még hozzá végtelenül. A törvény behatárolja a kötelezettséget, az irgalmasság azonban soha nem mondja ezt: „Kész, megtettem a magamét.”

© Ateliers et Presses de Taizé, 71250 Taizé, Franciaország · Készült: St Jean Damascène műhely

Irgalmasság ikon

Valaki megkérdezte Jézust: „Ki az én felebarátom?” Jézus akkor így kezdett beszélni: Egy ember Jeruzsálemből Jerikóba ment, és rablók kezébe került. Azok kifosztották, véresre verték, majd félholtan otthagyták és eltávoztak. Történetesen egy pap ment azon az úton lefelé, látta, de továbbment. Hasonlóképpen egy levita is, amikor ahhoz a helyhez ért és látta őt, elment mellette. Egy samariainak is arra vitt az útja. Odament, és amikor meglátta, megkönyörült rajta. Odalépett hozzá, olajat és bort öntött a sebeire, és bekötözte, aztán föltette teherhordó állatára, elvitte egy fogadóba és ápolta. Másnap elővett két dénárt, odaadta a fogadósnek, és azt mondta: 'Viseld gondját neki, és ha többet költenél, amikor visszatérek, megadom neked.' Mit gondolsz, e három közül melyik volt felebarátja annak, aki a rablók kezébe került?” Az így felelt: „Az, aki irgalmasságot cselekedett vele.” Jézus erre azt mondta neki: „Menj, és te is hasonlóképpen cselekedjél!”

(Lukács 10, 29-37)

Az irgalmasság társadalmi dimenziói

*„Én vagyok az Úr, aki kegyelmet gyakorolok, jogot és igazságosságot a földön.”
(Jeremiás 9,23)*

„Megmondta neked [...] mit kíván tőled az Úr: azt, hogy mindenképpen igazságot cselekedj, szeresd az irgalmasságot, és hűségesen járj Isteneddel.” (Mikéás 6,8)

Isten szívében az emberek egyetlen közös családot alkotnak, ezért az irgalmasság újabb és újabb dimenziókkal bővül.

Az egyetemes testvériség konkrét megvalósulása érdekében elkerülhetetlen a nemzetközi intézmények megerősítése, mert az általuk megalkotott demokratikus szabályok mozdíthatják elő a nagyobb igazságosságot és garantálhatják a béke fennmaradását.

A szegény országok adóssága gyakran annak következménye, hogy a hatalmasabb nemzetek és vállalkozások kizsákmányolják, megfosztják őket erőforrásaiktól. Ha ezekre a folyamatokra nincs is befolyásunk, azért emlékeztethetünk arra, hogy az adósság eltörlése az igazságosság helyreállítását jelentené. Más korban, más összefüggésben a Biblia már figyelmeztet: „Ha testvéred elszegényedik és vagyoniilag meginog, fölsegíted mint jövevényt vagy idegent, s így eléledgel melletted” (Leviták, 25,35).

Világszerte asszonyok, férfiak és gyerekek kényszerülnek elhagyni hazájukat. Kiszolgáltatottságuk erősebb motiváció számukra minden akadálynál. A gazdag országoknak tudatában kell lenniük annak, hogy felelősséget viselnek azokért a történelmi sebekért, melyek hatalmas népvándorlást indítottak el Afrikából és Közel-Keletről.

- Lássuk be, hogy ha a menekültáradat és a bevándorlók nehézségeket okoznak is, ugyanakkor esélyt is jelenthetnek. Akik az övéknél gazdagabb országok ajtaján kopogtatnak, nagyobb szolidaritásra ösztönöznek. Nem segítenek-e abban, hogy ezek az országok új lendületet vegyenek? Ha az Európai Közösség országai együttesen vállalnának felelősséget a tömeges bevándorlás megoldásában, visszanyerhetnék az idővel megfáradt lendületüket.
- Haladjuk meg az idegentől, a kultúrák különbözőségétől való félelmünket! Ez a félelem érthető: akik nagylelkűen segítik a bevándorlókat, néha erejük végén járnak. Csakhogy nem a falak mögötti elszigetelődés csökkenti a félelmet, hanem a találkozás azokkal, akiket még nem ismerünk. Ahelyett, hogy az idegenben az életszínvonalunkat és kultúránkat fenyegető veszélyt látnánk, fogadjuk be kölcsönösen egymást, mint egyazon emberi család tagjait.

Ötödik javaslat

A teremtett világ iránti irgalom

„Hat napon dolgozzál, a hetedik napon pihenj meg, hogy pihenjen ökröd és szamarad”. (Kivonulások könyve 23,12)

„Hat esztendőn át vesd be szántódat, és gyűjtsd be termését, a hetedik esztendőben azonban hagyd ugaron.” (Kivonulások könyve 23,10-11)

A Biblia korabeli nyelvén arra hív fel, hogy terjesszük ki együttérzésünket a környezetre, tiszteljük minden élőlényét, és ne zsákmányoljuk ki esztelenül a Földet. Egy mezopotámiai keresztény így ír: „Az együttérző szív beleszakad a teremtett világ legkisebb fájdalmába és szomorúságába (Szíriai Szent Izsák, VII. század).

Az ökológiai katasztrófák első áldozatai gyakran a legszegényebbek. Az éghajlati változások miatt máris sokan kényszerültek elhagyni lakóhelyüket.

A Föld Istené, az emberiség ajándékba kapta. Óriási a felelősségünk: gondoskodnunk kell a bolygóról és nem kizsákmányolnunk az erőforrásait. Az erőforrások végesek, ahogy az embernek is el kell fogadnia saját végességét.

A Föld, közös lakóhelyünk, ma szenved. Nem lehetünk közömbösek a környezeti károk, teljes fajok kihalása, a természet sokszínűségét fenyegető veszélyek, az erdők tömeges kipusztulása láttán, melyek a Föld némely pontján bekövetkeznek.

- Próbáljuk meg kifejezni a teremtett világ iránt érzett teljes szolidaritásunkat. Hozzunk olyan döntéseket, amelyek a mindennapi létezésünket érintik, figyeljünk fogyasztói, állampolgári szokásainkra. Tudatosan döntsünk a józanság mellett. Az életmódunk egyszerűsítése örömforrás lehet. Vannak, akik kezdeményezően lépnek fel, például minden hónap első napján böjtölnek a környezetért és az igazságért. Hasonló megoldásokkal tapasztalattá tehetjük Isten irgalmát a mi közös lakóhelyünk – a Föld – iránt, ami nem választás kérdése többé, hanem a boldog élet feltétele a teremtett világban.

*A következő hónapokban a taizéi honlapon és a különböző közösségi oldalainkon a 2016-os javaslatokra érkezett gondolatok is olvashatók lesznek. Már mostantól lehet írni beszámolókat az **echo@taize.fr** email címen és az alábbi oldalakon keresztül:*

www.taize.fr/news

[/taize.fr](https://www.facebook.com/taize.fr)

[@taize](https://twitter.com/taize) (en) [@taize_fr](https://twitter.com/taize_fr) (fr)

Taizé 2016

Egész évben

Minden héten vasárnaptól vasárnapig fiatalok találkoznak a dombon, hogy keressék a hit forrásait, elmélyüljenek Isten irgalmának megértésében, és megtalálják azokat a formákat, amelyek lehetővé teszik, hogy tanúságot tegyenek róla.

Augusztus 28-tól szeptember 4-ig

18 és 35 év közötti fiatal felnőtteket fogadunk, egyetemistákat, fiatal munkavállalókat, önkénteseket vagy munkát keresőket. Azzal, hogy hasonló élethelyzetben lévő, hasonló szakmai tapasztalatokkal rendelkező fiatalok találkoznak egymással, lehetőségük nyílik a jövőjüket érintő eszmecsere a hit fényénél.

Bukarest 2016

Alois testvér április 28. és május 1. között testvérekkel és 150 különböző országból érkező fiatallal Romániába látogat, hogy ottani ortodox keresztényekkel ünnepelje a Húsvétot (2016-ban az ő húsvéti ünnepük egy hónappal későbbre esik, mint Nyugaton).

Ez a zarándoklat a korábbi látogatások sorát folytatja: Isztambul (Vízkereszt 2013), Moszkva (Húsvét 2011), Moszkva, Minszk, Kijev és Lviv (Húsvét, 2015).

Cotonou 2016

Johannesburg (1995), Nairobi (2008) és Kigali (2012) után a 4. afrikai nemzetközi találkozó COTONOU-ban (Beninben) lesz augusztus 31. és szeptember 4. között.

„A bizalom zarándoklatának” ezen az újabb állomásán több ezer nyugat-afrikai fiatal fog részt venni. A találkozó lehetőséget nyújt számukra, hogy erősítsék egymásban Afrika boldogabb jövőjébe vetett hitüket.

Ez az összejövetel Afrika más térségeiből is fogad résztvevőket, ahogy a világ minden országából várnak fiatalokat, hogy fölfedezzék a földrésznek ezt a régióját.

A cotonou-i találkozó szeretné felhívni a figyelmet az afrikai fiatal nemzedék életerejére, erényeire, azokra az értékekre, amelyeket ez a nagyon fiatal kontinens tud megosztani másokkal.

Riga 2016-2016

A 39. európai találkozó Lettország fővárosában, Rigában lesz 2016. december 28. és 2017. január 1. között.

Részletes információk a különböző találkozókról: www.taize.fr